

Center for Intercultural Dialogue Key Concepts in Intercultural Dialogue

مفاهیم کلیدی در گفتگوی بین فرهنگی

موضوع است؛ هدف اولیه نتیجه ای است که می تواند از کاوش مشارکتی پایدار بین طرفین ناشی شود. انتظار می رود که مشارکت کنندگان گفتگو فروتنی، همدلی و کنجکاوی درباره موضوعات مختلف را تمرین کنند و بپذیرند که امکان ناتمام ماندن بحث وجود دارد. مزیت اولیه گفتگو این است که تا وقتی این خصیصه (تمایل به گشاده رو بودن و ابراز عقیده) وجود دارد، ارتباط به احتمال زیاد ادامه خواهد یافت.

چه کسانی با این اصطلاح سر و کار دارند؟

واژه گفتگو توسط دیپلمات ها، مردم شناسان، مربیان موسسات توسعه، فعالین مدنی، دست اندرکاران سیاست عمومی و اساتید ارتباطات استفاده می شود. این واژه اغلب به عنوان یک صفت توصیفی می شود تا تنوع عده ای معتقدند که گفتگو با بحث و جدل تناقض دارد و روش جایگزینی برای حل مشکل یا حل اختلاف است. گاهی از این واژه به نادرست استفاده می شود تا پوشش محترمانه ای بر تلاش های آشکار سیاسی ای باشد که بر کنترل یا متقاعدسازی متمرکزند.

گفتگو

نویسنده: جان استوآرت

مشاور مخصوص رئیس دانشگاه
دبیوک، آیوا، آمریکا

تعریف

واژه گفتگو مرکزی و چندمعنایی است، یعنی معانی مختلفی را می توان برایش متصور شد. اکثر مواقع، چه در زمینه روابط دو نفره، چه گروه کوچک یا عرصه عمومی، گفتگو خصوصیتی از ارتباط را برجسته می کند که مشخصه های آن عبارتند از تمایل و توان مشارکت کنندگان، به طور همزمان، به «به شدت گشاده رو بودن نسبت به دیگران» و «بیان دیدگاه های خود». سهم هایی که یک طرف گفتگو از برقراری ارتباط دارد عبارتند از اینکه هم فرد قاطع و هم در عین حال گشاده رو نسبت به طرف دیگر گفتگو که به طور فعال به ارتباط شکل می دهد، باشد. گفتگو زمانی اتفاق می افتد که مشارکت کنندگان گفتگو اجازه دهند طرف (یا طرفین) دیگر گفتگو مواضع خود را بیان کنند در عین اینکه خود همچنان روی موضع خود هستند. هدف اولیه گفتگو فهم و نه توافق بر سر یک

Center for Intercultural Dialogue Key Concepts in Intercultural Dialogue

مفاهیم کلیدی در گفتگوی بین فرهنگی

کنند، تا واژه ای برای توصیف
هرنوع تبادل انسانی.

منابع

Bohm, D. (1996). *On dialogue*. New York:
Routledge.

Herzig, M., & Chasin, L. (2006). *Fostering
dialogue across divides: A nuts and bolts
guide from the public conversations project*.
Watertown, MA: Public Conversations
Project. Available from:
<http://bit.ly/1fMmWXN>

Stewart, J. (2013). *U&ME: Communicating in
moments that matter*. Chagrin Falls, OH:
Taos Institute Publications.

مترجم: فاطمه کمالی چیرانی

ارتباط با گفتگوی بین فرهنگی؟

گفتگوی بین فرهنگی زمانی اتفاق
می افتد که افراد یا گروه ها
با هم به شیوه هایی که
تفاوتشان را عیان می کند و دو
ویژگی ای که قبلا تعریف شدند را
تجسم می بخشد، ارتباط برقرار
کنند. نظر به پیچیدگی طبیعی و
وابستگی متقابل هویت‌های
فرهنگی، تقریبا هر نمونه از
تعامل انسانی می تواند به
عنوان "بین فرهنگی" قلمداد
شود، و این احتمال را که آن
تعامل نمونه ای از گفتگوی بین
فرهنگی باشد، فراهم آورد.

آنچه می ماند

تلاش برای ایجاد یک تعریف جامع
از یک اصطلاح که چنین بار
تاریخی ای دارد، غیرعقلانه به
نظر می رسد. محققان و شاغلین
حوزه گفتگو از تحقیقی بهره مند
خواهند بود که شیوه های کلامی و
غیر کلامی ای را شناسایی کند،
که ویژگی ارتباطی اشاره شده
را افزایش می دهد یا تخریب می
کند. به نظر می رسد کسانی که
به گفتگو متعهدند، تلاش کنند تا
این واژه را بیشتر به عنوان
برچسبی برای نوع، دسته بندی یا
ویژگی خاصی از ارتباط حفظ